

اعلامیه

هواداران سازمان آزادیبخش مردم افغانستان

در کانادا

قتل عام پنجوایی را به شدت محکوم میکنیم

" رابرت بیلز" یکی از قاتلین مردم پنجوایی قندهار

سراسر تاریخ نظام سرمایه داری چه سر مایداری آزاد ، انحصاری و یا سرمایداری بوروکراتیک (مانند شوروی پیشین) با دولت های وابسته و مزدور آنها ، از نوع حکومت های دست نشانده و مزدور پنوچتی و سوهارتویی و یا دولت های مزدور افغانستان ، عراق و یا لیبی که با سرخابِ دموکراسی آرایش داده شده اند، آغشته با خون و جنایت است. اگر دیروز فرانسه در الجزایر، امریکا در ویتنام، انگلیس در کینیا و باز همه شان در حوزه بالکان به آدم کشی و جنایت مصروف بودند، امروزه افغانستان ، عراق و لیبیا را به کشتار گاه واقعی مبدل کرده اند. در این تردیدی نباید داشت که فردا کشور دیگری از جهان را به سلاخی میکشند ، آزادی خواهی را سر کوب و انسان های آزاده و عدالت خواه را با هزار حيله و توطئه یا نیست و نابود میکنند و یا در پشت میله های زندان جا میدهند. همین اکنون در افغانستان و دیگر نقاط جهان صدها و هزاران تن پیوسته قربانی توطئه ها و جنایات هولناک منادیان دروغین دموکراسی و حقوق بشر می شوند. واقعه دردناک و تکان دهنده ای که طی آن کودکان ، زنان و مردان بی گناه در پنجوایی ولایت قندهار به دست سربازان امریکائی به قتل رسیده اند، نمونه تازه ای از این دست جنایات را به نمایش می گذارد.

این اولین بار نیست که کودکان ، زنان و مردان بیگناه افغان به دست عساکر متجاوز امپریالیستی به قتل میرسند. هنوز خون کودکان کنر و کاپیسا نخشکیده بود که کودکان پنجوایی به گلوله بسته شدند. آنچه به این رویداد رنگ تازه می دهد ، همانا توطئه ای است که جنرال های امریکائی آنرا طرح ریخته اند. رویداد غم انگیز پنجوایی قندهار مشابهت زیادی با قتل عام دهکده میلای ویتنام در سال ۱۹۶۸ دارد. در آن زمان نیز جنایت آفرینان ادعا کردند که بریدمن کالی به تنهایی دست به این جنایت زده است. بعد ها معلوم گردید که او تنها نبود. هیچ عقل سلیمی نمیتواند بپذیرد که " رابرت بیلز" به تنهایی در نیمه شب از قشله ای که سخت تحت تدابیر شدید امنیتی قرار داشت خارج شود ، زنان ، کودکان و مردان را از چندین خانه گرد آورد و به تنهایی به گلوله ببندد.

در بیست و دوم حوت سال ۱۳۹۰ شمسی ، مطابق یکشنبه یازدهم مارچ ۲۰۱۲ عیسوی بعد از نیمه شب مردم قریه جات الکوزی، زنگ آباد و نجیبان در پنجوایی ولایت قندهار از طرف سربازان متجاوز امریکائی و نیروهای ناتو در تاریکی شب قتل عام شدند. طی این عملیات عمدی هفده نفر را که شامل زنان ، مردان و کودکان می شدند ، تیر باران و پنج تن دیگر را زخمی نمودند ؛ بعد از آن اجساد یازده تن از کشته شدگان را آتش زده سوختاندند. امریکا و ناتو برای پرده پوشی این جنایت نابخشودنی، بار مسئولیت را به دوش یک تن خرد ضابط امریکائی بنام " رابرت بیلز" میگذارند و دو دلیل ارائه میکنند: اول اینکه قاتل مریض روانی بوده و دوم این که در شب حادثه در نوشیدن مشروبات الکلی افراط کرده است. دلایل یاد شده خیلی ها نابخردانه و غیر قابل پذیرش بوده ، مثل آن است که کسی آفتاب را به دو انگشت بیوشاند. سردمداران نظام سرمایه آگاهانه به خاطر ایجاد ترس و ارباب و سرکوب ملت ما دست به این جنایت زده اند. برای رد این ادعا به گفته های خانم "کارلین" همسر سرباز امریکائی "رابرت بیلز" که شامگاه ۲۶ مارچ ۲۰۱۲ از تلویزیون صدای امریکا پخش گردید ، توجه شما را خواهانیم: " شوهرم اطفال را بسیار دوست دارد او هیچگاه به مرض روانی مبتلا نبوده، واقعه قندهار سر پوشیده است."

بلی! ما هم معتقدیم که واقعه قندهار سر پوشیده است و این همه جنایات از دست یک سرباز ساخته نیست. قرار معلوم نظامیان امریکائی سه روز قبل مردم روستای " زنگی آباد" منطقه پنجوائی قندهار را به مرگ تهدید نموده بودند. سه روز پیش از وقوع این جنایت، یک دستگاه تانک نیرو های خارجی با مین کنار جاده برخورد که این موضوع باعث خشم سربازان امریکائی گردید. وکیل مدافع "رابرت بیلز" نیز این مطلب را تأیید نموده گفت: " پای دوست این سرباز در عملیات چند روز پیش قطع شده بود."

به نقل از رسانه های خبری خارجی و داخلی ، مردم محل و وارثین آنهایی که قتل عام شده اند ، بخصوص پدر خانواده "محمدنیر" که یازده تن از اعضای خانواده او به شمول برادر و فامیل اش را از دست داده است بر این نکته تأکید نمودند که این جنایت، کار یک سرباز نبوده بلکه جمعی از سربازان امریکائی در آن اشتراک داشتند. به گفته مردم و ریش سفیدان پنجوائی در هنگام تیر باران زنان ، کودکان و مردان توسط نظامیان امریکائی هلیکوپتر های نظامی در آسمان منطقه بر فراز منازل ایستاده با روشنی انداز منازل مورد حمله را روشن نگه میداشتند. دو بار صدای انفجار را نیز شنیده اند. " لالی" وکیل قندهار در پارلمان پوشالی و دست نشانده ببرک دوم " حامد- کرزی" هم تأیید نمود که قوت های هوایی در این عملیات شرکت داشتند. مردم در تظاهرات و راهپیمائی هایی که در شهر های قندهار، زابل و جلال آباد بر ضد این جنایت بشری و بر علیه دولت مزدور و حامیان بین المللی آن به پشتیبانی از مردم پنجوائی داشتند، همه تأکید کردند که این فاجعه کار یک فرد نه ، بلکه عملیات شبانه ای طرح شده بوده که از طرف امریکائی ها انجام گرفته است.

پارلمان نشینان وابسته به امریکا خوب میدانستند که کسی به گفته آن ها بیاز هم پوست نمی کند، برای فریب مردم باد در گلو انداخته، با طمطراق مسخره خواهان محاکمه قاتل در محاکم افغانستان شدند. حال آنکه با امضای قرار داد" تعیین حالت قوا"، امریکا هشت سال قبل صلاحیت محاکمه را از همه محاکم افغانستان گرفته است و در آینده هم اگر عساکر امریکایی در افغانستان مرتکب جنایت گردند، کسی نمی تواند آنها را در افغانستان محاکمه نماید. در گرماگرم همین گزافه گوییها و لاف زنی های پارلمان نشینان ، سخنگوی پنتاگون اعلان کرد که این سرباز امریکائی با تدابیر شدید امنیتی توسط یک فروند بالگرد به یک پایگاه نظامی امریکا در کویت منتقل شده است. به اساس گزارش ژانسن خبرگذاری تلگراف گمان می رود که مقامات نظامی امریکا رابرت بیلز را پس از بروز اعتراضات دیپلماتیک از سوی کویتی ها به امریکا منتقل کنند. سرانجام مقامات نظامی امریکا این سر باز جنایت پیشه را وارد پایگاه نظامی فورت لیو نورث در ایالت کانزاس به بهانه این که در افغانستان جای امنی برای نگهداری آن نداریم ، نمودند.

حادثه کشتار مردم بیگناه پنجوایی و اعلان پرداخت خون بها به بازماندگان کشته شدگان، ما را به یاد قتل عام دهکده "میلای" در ویتنام میاندازد. قتل عامی که اعتبار نظامی امریکا را در جنگ ویتنام از بین برد و با وجود تمام تلاش های جنرال های امریکائی برای پوشاندن آن به نتیجه نرسید. درست آنچه که اکنون در افغانستان به مشاهده میرسد.

ما بر آنیم که تلاش های جنرال های امریکائی در قضیه قریه پنجوائی هم بجایی نخواهد رسید. امریکایی ها به این خیال خام اند که با سوء استفاده از فقر و بیچارگی مردم ، حجم بیکران جنایات شان را با دادن خونبها می توانند تخفیف دهند. این خونبها در بسیاری موارد یک هزار و پنجمصد تا دو هزار دالر میباشد. این بار برای اینکه از توطئه ای که چیده اند پرده برداشته نشود، به اصطلاح سر کیسه را باز کرده و در بدل هر نفری که کشته اند ۴۶ هزار دالر داده اند. گرچه پرداخت خونبها بهیچوجه قیمت جان یک انسان بوده نمیتواند ، ولی خون بهای چهل و شش هزار دالر توهین دیگری بمردم افغانستان می باشد. اگر کسی یک امریکائی یا یک انگلیسی و یا یک فرانسوی را به قتل برساند و برای آن خونبها بپردازد، کمتر از چند میلیون دالر خواهد بود. چارلمرزجانسون پژوهشگر نامدار امریکائی در یکی از نوشته هایش ماجرای کشته شدن تصادفی یک آلمانی در ایتالیا را چنین گزارش میدهد: یک هلیکوپتر امریکائی که در ایتالیا در نزدیک پایگاه نظامی امریکا مصروف پرواز های تمرینی بود ، تصافاً با سیم های زینه های برقی که بازیگران اسکی را به بالای پیست اسکی میکشند تصادم کرد و در نتیجه یک آلمانی هلاک شد. حکومت امریکا به خانواده همین شخص در حدود چهار میلیون دالر غرامت پرداخت. بهای خون یک آلمانی در حالت استثنایی و تصادفی چهار میلیون دالر وبهای خون یک افغان در حالت قتل و کشتار عمدی ۴۶ هزار دالر میباشد. آیا همچو رفتاری توهین به کرامت و شخصیت انسان نیست؟

نظامیان اشغالگر مدعی اند که تا اکنون در افغانستان بیشتر از دو صد مرتبه مردم غیر نظامی مورد تجاوز قرار گرفته اند ، در حالی که همه روزه مردم ما مورد تجاوز قرار می گیرند. روزی نیست که مردم ما به اشکال گوناگون به دست سربازان کشور های خارجی و یا دست پرورده های شان (طالبان) کشته نشوند.

کار ماشین جنگی امپریالیست ها غیر از تجاوز بر حریم کشور ها ، کشتار بیدریغانه مردم ، اهانته به مقدسات و شاشیدن روی اجساد قربانیان چیزی بوده نمی تواند.

بلی ! سرزمینی که بوسیله چهل و شش کشور جهان اشغال شده باشد ، در نبود یک بدیل انقلابی ، رزمنده و فراگیر سر نوشت مردمش بجز این چه خواهد بود؟

جنگ ضد سوسیال امپریالیسم روس متأسفانه در پایان خود ارتجاع را با کمک همه جانبه جهانخواران امپریالیست بر سر نوشت مردم ما حاکم ساخت . بیش از ده سال اشغال افغانستان توسط دول امپریالیستی بویژه امپریالیسم امریکا برای مردم ما به جز سیاه روزی، فقر، بیکاری، بیماری، نفاق، تعصبات قومی، زبانی، سمتی، مذهبی و حتی خطر تجزیه وده ها و صد ها مشکل دیگر، چیزی بدنبال نداشت. در چنین وضعی اگر روشنفکران مترقی، ملی، متعهد و غیر وابسته ضد ارتجاع و ضد امپریالیسم با هم یکجا نشوند و یک جنبش وسیع ملی و انقلابی را در مقابل ارتجاع و امپریالیسم بوجود نیاورند ، مصیبت های بزرگتری دامن مردم ما را خواهد گرفت.

هواداران "ساما" در کانادا جنایت هولناک پنجوایی را محکوم کرده ، همدردی شان را با بازماندگان شهداء اعلام می دارند .

ما خواستار محاکمه قاتلان نه در امریکا ، بل در یک محکمه بین المللی میباشیم .

هواداران "ساما" در کانادا خواهان خروج فوری و بدون قید و شرط تمامی نیروهای اشغالگر خارجی و دول امپریالیستی تا آخرین سرباز از افغانستان میباشند.

هواداران "ساما" نجات مردم افغانستان را در مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع در یکجا شدن تمامی نیروهای ملی و انقلابی می بینند.

هواداران "ساما" امضای قرار داد توأمیت استراتژیک با امریکا و ایجاد پایگاههای نظامی دایمی در افغانستان را به شدت محکوم کرده و آنرا به مثابه نفی حاکمیت ملی و استقلال افغانستان می دانند.

مرگ بر دولت مزدور و دست نشانده امپریالیسم در افغانستان!

مرگ بر تمامی مداخله گران و امپریالیست ها در افغانستان ، در رأس امپریالیسم امریکا!

یا مرگ یا آزادی!

هواداران سازمان آزادیبخش مردم افغانستان "ساما" در کانادا

30 مارچ 2012